निर्यातयतु मे कन्यां भवांस्तिष्ठन्तु वाजिनः । यावदन्यत्र गच्छामि शुल्कार्थं पृथिवीपते ।
दिवोदासोऽथ धर्म्मात्मा समये गालवस्य तां । कन्यां निर्यातयामास स्थितः सत्ये महीपतिः । १९८०
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि गालवचरिते षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥
॥ नारद उवाच ॥ तथैव तां श्रियं त्यक्त्वा कन्या भूत्वा यशस्विनी । माधवी गालवं विप्रमन्वयात् सत्यसङ्गरात् ।
गालवो विमृशन्नेव स्वकार्य्यगतमानसः । जगाम भोजनगरं द्रष्टुमौशीनरं नृपं ।
तमुवाचाथ गत्वा स नृपतिं सत्यविक्रमं । इयं कन्या सुतौ द्वौ ते जनयिष्यति पार्थिवौ ।
अस्यां भवानवाप्तार्थो भविता प्रेत्य चेह च । सोमार्कप्रतिसङ्काशौ जनयित्वा सुतौ नृप ।
शुल्कन्तु सर्व्वधर्म्मज्ञ हयानाञ्चन्द्रवर्चसां । एकतः श्यामकर्णानां देयं मह्यं चतुःशतं । १९८५
गुर्व्वर्थोऽयं समारम्भो न हयैः कृत्यमस्ति मे । यदि शक्यं महाराज क्रियतामविचारितं ।
अनपत्योऽसि राजर्षे पुत्त्रो जनय पार्थिव । पितॄन् पुत्त्रप्लवेन त्वमात्मानञ्चैव तारय ।
न पुत्त्रफलभोक्ता हि राजर्षे पात्यते दिवः । न याति नरकं घोरं यथा गच्छन्त्यनात्मजाः ।
एतच्चान्यच्च विविधं श्रुत्वा गालवभाषितं । उशीनरः प्रतिवचो ददौ तस्य नराधिपः ।
श्रुतवानस्मि ते वाक्यं यथा वदसि गालव । विधिस्तु बलवान् ब्रह्मन् प्रवणं हि मनो मम । १९९०
शते द्वे तु ममाश्वानामीदृशानां द्विजोत्तम । इतरेषां सहस्राणि सुबहूनि चरन्ति मे ।
अहमप्येकमेवास्यां जनयिष्यामि गालव । पुत्त्रं द्विज गतं मार्गं गमिष्यामि परैरहं ।
मूल्येनापि समं कुर्य्यां तवाहं द्विजसत्तम । पौरजानपदार्थन्तु ममार्थो नात्मभोगतः ।
कामतो हि धनं राजा पात्रेभ्यः प्रयच्छति । न स धर्म्मेण धर्म्मात्मन् युज्यते यशसा न च ।
सोऽहं प्रतिग्रहीष्यामि ददात्येतां भवान्मम । कुमारीं देवगर्भाभामेकपुत्त्रभवाय मे । १९९५
तथा तु बहुधा कन्यामुक्तवन्तं नराधिपं । उशीनरं द्विजश्रेष्ठो गालवः प्रत्यपूजयत् ।
उशीनरं प्रतियाह्य गालवः प्रययौ वनं । रेमे स तां समासाद्य कृतपुण्य इव श्रियं ।
कन्दरेषु च शैलानां नदीनां निर्झरेषु च । वातायनविमानेषु तथा गर्भगृहेषु च ।
उद्यानेषु विचित्रेषु वनेषूपवनेषु च । हर्म्येषु रमणीयेषु प्रासादशिखरेषु च ।
ततोऽस्य समये जज्ञे पुत्त्रो बालरविप्रभः । शिविर्नाम्नाऽभिविख्यातो यः स पार्थिवसत्तमः । २०००
उपस्थाय च तं विप्रो गालवः प्रतिगृह्य च । कन्यां प्रयातस्तां राजन् दृष्टवान् विनतात्मजं ।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि भगवद्यानपर्व्वणि गालवचरिते सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
॥ नारद उवाच ॥ गालवं वैनतेयोऽथ प्रहसन्निदमब्रवीत् । दिष्ट्या कृतार्थं पश्यामि भवन्तमिह वै द्विज ।
गालवस्तु वचः श्रुत्वा वैनतेयेन भाषितं । चतुर्भागावशिष्टन्तदाचख्यौ कार्य्यमस्य हि ।
सुपर्णस्त्वब्रवीदेनं गालवं वदतां वरः । प्रयत्नस्ते न कर्त्तव्यो नैष सम्पत्स्यते तव ।
पुरा हि कान्यकुब्जे वै गाधेः सत्यवतीं सुतां । भार्य्यार्थं वरयत् कन्यामृचीकस्तेन भाषितः । २००५
एकतः श्यामकर्णानां हयानाञ्चन्द्रवर्चसां । भगवन्दीयतां मह्यं सहस्रमिति गालव ।